

Huslejegotgørelsen bortfalde ved Ledighed, altsaa faktisk bortfalde i et bestemt Tilfælde. Det er meget muligt, at disse Huslejegotgørelser ikke ere fastslaaede ved Lov, men de have Traditionen for sig, de have Hæyd, og det forekommer mig noget smaaligt at stryge dem. Jeg er ganske sikker paa, at fra de Sider, hvor man har rejst dette Spørgsmaal, vilde man ikke have gjort det, hvis det havde været civile Embedsmænd, der var Tale om. Man har kun rejst det, fordi det drejer sig om Generaler, og fordi man bærer Generalerne med et særligt Had. Jeg vilde ønske, at den højtærede Minister ikke havde givet efter der. Men under alle Omstændigheder gør jeg Regning paa, at man ikke følger de forsvarsfjendtlige Retninger i at stryge de Huslejegotgørelser, som nu findes, inden der indtræffer Ledighed i Embedet.

Hyad de Udtalelser angaar, hvori de to Oppositionspartier i Finansudvalget have udtrykt deres Trosbekendelse med Hensyn til Forsvarsbevillingerne, maa jeg sige, at disse Erklæringer indeholde ikke noget nyt. Socialdemokratiet siger, at den i 1909 vedtagne Forsvarsordning vækker en stadig voksende Mistillid og Uvillie i Befolkningen. Jeg tillader mig at sige, at denne stadig voksende Mistillid og Uvillie kender jeg ikke noget til. Den forekommer ikke i de Dele af Befolkningen, jeg kommer i Berøring med. Jeg er tværtimod tilbøjelig til at tro, at i Virkeligheden den modsatte Bevægelse gør sig gældende, at den forsvarsfjendtlige Bevægelse har kulmineret, og at man i stigende Grad gør sig klart, at man ikke modløs skal lægge Hænderne i Skødet, fordi man ikke er en Stormagt, men at man, saaledes som vi saa for nylig i Norge, skal have saa megen Tro paa sig selv og sin Fremtid, at man gør, hvad der er ethvert Individ og enhver Nations Opgave: at iværksætte et saa kraftigt Forsvar, som ens Evne tillader, det vil sige, at det ikke alene er indenfor Evnernes Rækkevidde, men saa kraftigt, som Evnerne tillade, og ikke halvt saa kraftigt eller en Fjerdedel saa kraftigt. Naar man kun gaar til Brøkdelen, kan man i alt Fald efter min Mening lige saa godt gaa til slet ingenting. Enten et saa kraftigt Forsvar, som man formaar, eller fuldstændig Selvopgivelse.

Der forekommer i de Radikales Udtalelse en Sætning om, at det ved Militærløvene skabte System „lægger uforholdsmæssigt Beslag paa den danske Stats finansielle Kræfter“. Jeg er ikke de Herrers Meningsfælle i saa Henseende, men det forekommer mig, at denne Sætning indeholder

et Fremskridt, thi det er ikke ret længe siden, ja, det er endogsaa sket ganske nylig, at der fra den Side blev sagt, at vi overhovedet ikke kunde bære denne Byrde, den slog vor finansielle Evne ihjel. Her siges det kun, at den lægger uforholdsmæssigt Beslag paa vor finansielle Evne, og der kan jo altid tvistes om, hvad der er forholdsmæssigt og hvad uforholdsmæssigt. Jeg vil lykønske den radikale Retning til, at den er gaaet noget bort fra de tidligere Udtalelser og er kommen ind paa at udtrykke sig lidt forsigtigere.

Den forsvarsfjendtlige Stemning, der har ytret sig paa saa mange Maader, har ikke alene ytret sig i det større, men ogsaa, hvad jeg kun flygtigt skal berøre, i det smaa, i det, som er omtalt af de to Ordførere, overfor Smaabevillinger dels til Biblioteker og Samlinger, dels til Foreninger og dels til Repræsentationsudgifter. I den Anledning kom det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) ind paa, at det formodentlig ogsaa var disse Bevillinger, det skyldtes, at der var blevet vist en amerikansk Flaade Gæstfrihed. Jeg tror, at dette er fuldstændig søgt, thi det er dog ret indlysende, at et Flaadebesøg, især af den Karakter, mellem venskabelig-sindede Nationer betragtes som Handlinger, der forpligte til international Høflighed, og det ærede Medlem kan være sikker paa, at hvad enten der fandtes Repræsentationsbevillinger til Officersforeninger eller ikke, vilde en amerikansk Flaade blive modtagen her med passende Gæstfrihed. Det var derfor ret søgt at anbringe en Bemærkning derom i denne Forbindelse.

Idet jeg slutter disse Bemærkninger, opfordrer jeg mine Meningsfæller til at stemme imod de fra radikal og socialdemokratisk Side opstillede Ændringsforslag og til at stemme for de af Udvalget eller dets Flertal stillede eller tiltraadte Ændringsforslag.

Rasmus Hansen: Ærede Medlemmer ville have set af Betænkningen, Sp. 433 under Nr. 236, at der ved Samraad er forhandlet om Udstationering og Remontering af Hærens Heste. Endvidere indeholder Betænkningen sammesteds de sædvanlige Skrivelser til Finansudvalget angaaende Hærens Remontering. Til disse to Spørgsmaal vil jeg tillade mig at knytte nogle Bemærkninger. Jeg vil først omtale Spørgsmaalet angaaende Udstationering, hvortil knytter sig Spørgsmaalet om det Vederlag, som nu ydes Foderværterne for Hærens Heste. Som det vil være ærede